

[Kristen Østergaard.]

loven, og det er som bekendt dette udvalgs afsluttende betænkning, der danner grundlaget for det personellovsforslag, som folketinget her har til første behandling.

I det nævnte udvalg har forsvarets personelgrupper været repræsenteret både af officerer og af specialgruppen, og de har derved bidraget til det endelige resultat i betænkningen, det resultat, som lovforslaget nærmest er en kopi af.

Tidligere personellovsdiskussioner har ofte været præget af modpolsholdninger mellem de to hovedgrupper eller en slags interessemodsatninger, som ikke altid har været til gavn for forsvaret i det daglige arbejde, hvor det i øvrigt er af stor betydning med et godt arbejdsklima. Forsvarets hovedofficersgrupper er enige om forslaget hovedprincipper, og denne enighed tillægger jeg stor vægt, fordi det vil gavne forsvaret som helhed i fremtiden.

Forslaget er udtryk for, at nu er tilnærmelsen mellem de to grupper så tæt, at den næppe kan føres videre. Det kan også udtrykkes på den måde, at forskellen er så lille, at det næppe i praksis er muligt at gøre den mindre, og derfor betragter jeg det lovforslag, som folketinget her behandler, ikke alene som et led i en god udvikling, men nærmest som en slutsten på en udvikling, altså nær ved vejs ende. Jeg vil derfor gerne i den anledning lykønske specialgruppen med resultatet. Det må jo indrømmes, at det stadig har været specialgruppen, der har avanceret under den udvikling, der har fundet sted med hensyn til personellovgivningen, og vundet resultater ved at stige opad til den store udligningsgrad, som forslaget her er udtryk for.

Samtidig vil jeg udtale min anerkendelse til officersgruppens repræsentanter, der så beredvilligt og forstående har bidraget til denne demokratiseringsproces af forsvarets personelforhold.

Udligningen kommer i forslaget til udtryk ved, at betegnelsen officerer af specialgruppen og fænrigruppen afskaffes. Efter forslaget skal der nu kun regnes med officerer, godt nok delt op i en A-linje og en B-linje, alt efter forskelligt uddannelsesgrundlag og fremtidig opgavebestridelse. Distinktionerne bliver nu fuldstændig ens for de to grupper, det vil sige, at specialgruppens hidtidige

lille særkendetegn afskaffes. Dette er naturligvis mindre væsentligt i den store sammenhæng, men små ting kan jo undertiden have en stor betydning.

Hovedparten af de daglige opgaver i forsvaret vil for eftertiden efter forslaget blive udført af officerer fra begge linjer af mellemgraderne, og jeg bedømmer det endvidere således, at en af forslagetets konsekvenser bliver, at der i fremtiden bliver brug for færre officerer af A-linjen og langt flere af B-linjen. Jeg håber så ikke, at der skal blive nævneværdig strid i fremtiden om den egentlige arbejdsfordeling inden for forsvaret. Det ligger i sagens natur, at til de egentlige lederopgaver i forsvaret er der ikke brug for så stort et antal, og som følge deraf er det også naturligt, at forsvarets gymnasium afskaffes, selv om der bevares en lille ventil til brug i særlige tilfælde over for særlige personer.

Officerernes uddannelsesforhold forbedres efter forslaget. For begge gruppers vedkommende forøges uddannelsesstiden med 1/2 år til henholdsvis 3 1/2 år og 2 år. Jeg har nok ligesom de foregående ordførere bemærket mig, at på dette område havde officersgrupperne videregående ønsker, hvilket betyder, at de næppe er helt tilfreds med dette resultat af lovforslaget, men det er næppe muligt på dette område at opfylde alle store og gode ønsker på én gang; om end de kan være begrundede, så må der også undertiden tages andre hensyn.

Venstre kan tilslutte sig forsvarsministerens begrundelse for, at den foreslåede forlængede uddannelsesstid er forsvarlig, men på uddannelsesområdet er vi jo næppe kommet til en slutsten; her vil der fortsat finde en udvikling sted lige som på uddannelsesområder inden for andre dele af samfundslivet.

Den nye opgavefordeling mellem A- og B-linjens personel og de foreslåede ændrede afskedigelsesregler skulle for fremtiden hindre den beklagelige foreteelse med de såkaldte personelbukler, og det må også hilses med tilfredshed.

Forslaget er forenklet i sin opbygning og ret overskueligt, det taler på sin vis for sig selv, og jeg skal afstå fra at kommentere flere enkeltheder fra forslaget her ved første behandling. Det bliver der jo god lejlighed til under udvalgsarbejdet.